

Protokół nr 3/2012
z posiedzenia Krajowej Rady Konsultacyjnej do Spraw Osób Niepełnosprawnych
w dniu 16.10.2012 r.

W spotkaniu uczestniczyli członkowie Rady zgodnie z załączoną listą obecności oraz:

- Pan Jarosław Duda Sekretarz Stanu w MPiPS Pełnomocnik Rządu ds. Osób Niepełnosprawnych,
- Pani Teresa Hernik - Dyrektor Biura Pełnomocnika Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych
- Pani Alina Wojtowicz-Pomierna – Zastępca Dyrektora Biura Pełnomocnika Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych,
- Jacek Brzeziński Zastępca Prezesa Zarządu Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych,
- Aneta Sędzikowska-Konecka Dyrektor Wydziału Finansowego PFRON,
- Anna Chomętowska-Kontkiewicz – Wieloosobowe Stanowisko ds. Komunikacji Społecznej i Dialogu Społecznego w Biurze Pełnomocnika Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych,

Nieobecność usprawiedliwili:

Proponowany porządek dzienny posiedzenia:

1. Krótka informacja Pana Jarosława Dudy Pełnomocnika Rządu ds. Osób Niepełnosprawnych o złożeniu przez polską delegację, sekretarzowi generalnemu ONZ podpisanego przez Prezydenta Komorowskiego aktu o ratyfikacji przez Polskę Konwencji ONZ o prawach osób niepełnosprawnych,
2. Informacja na temat ratyfikacji Konwencji o Prawach Osób Niepełnosprawnych – aktualny stan prawny – Pani Małgorzata Kiełducka Radca Ministra,
3. Stanowisko Rady w sprawie projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw związanej z realizacją ustawy budżetowej,
4. Stanowisko Rady wobec przedstawionych przez Pełnomocnika Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych oczekiwań związanych z wypełnianiem zadań przez obecną Radę - przyjęcie harmonogramu prac Rady,
5. Przyjęcie Protokołu Nr 2/ 2012 z dnia 17 lipca br.,

6. Sprawy bieżące i wolne wnioski.

Oficjalne rozpoczęcie obrad Rady poprzedziło wystąpienie Pani Aliny Wojtowicz-Pomiernej Zastępcy Dyrektora Biura Pełnomocnika Rządu ds. Osób Niepełnosprawnych na temat projektów rozporządzeń: w sprawie Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej w sprawie ustalenia wzorów deklaracji składanych Zarządowi Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych przez pracodawców zobowiązanych do wpłat na Fundusz oraz rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej w sprawie trybu i sposobu przeprowadzania kontroli przez organy upoważnione do kontroli na podstawie ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych oraz Rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej w sprawie dofinansowania do wynagrodzeń pracowników niepełnosprawnych (po zmianach powstałych w trakcie konsultacji międzyresortowych).

Pozostałe rozporządzenia wiszą na stronie BIP i są skierowane do konsultacji przez partnerów społecznych i konsultacji międzyresortowych. Prośba o zgłaszanie poprawek.

Rozporządzenie w sprawie dofinansowań do wynagrodzeń pracowników niepełnosprawnych – zmiana wyłącznie formalna, rozporządzenie skierowane do podpisu Ministra.

Pan Jerzy Szreter: skierował pytanie do członków Rady w sprawie procedury przyjęcia poprawek?

Podjęto decyzję o nadesłaniu poprawek bezpośrednio do sekretariatu BON.

Przewodniczący Rady udzielił głosu Ministrowi Panu Jarosławowi Dudzie.

Ad.1

Pan Minister przeprosił za konieczność odwołania poprzedniego terminu posiedzenia Rady. Poinformował członków Rady o pobycie w Nowym Yorku wraz z Panią Prezes PZN Anną Woźniak-Szymańską i Posłem Markiem Plurą w siedzibie ONZ związanym ze złożeniem ratyfikowanej Konwencji na ręce przedstawiciela Sekretarza Generalnego ONZ za pośrednictwem Ministra Macieja Szpunara. Choć moment nie był podniosły, dla nas był bardzo istotny. Mamy plany dotyczące realizacji i wdrożenia Konwencji, stworzenia „mapy drogowej” wdrażania Konwencji. Polska zgłosiła dwa zasadnicze zastrzeżenia do Konwencji i obecnie w Ministerstwie Sprawiedliwości trwają prace dotyczące kwestii ubezwłasnowolnienia. Pierwsze zastrzeżenie dotyczy instytucji ubezwłasnowolnienia, sprawa ta jest w tej chwili pilotowana przez pana Krzysztofa Patera (doradca Komisji Polityki Społecznej), a druga małżeństw osób

z niepełnosprawnością intelektualną i z innymi dysfunkcjami. Jest potrzeba nowelizacji. Czy dorośniemy do podpisania protokołu fakultatywnego dotyczącego skargi indywidualnej? Pan Minister ma wrażenie, że inne instytucje na świecie też nie wiedzą, jak się za te kwestie wziąć, przede wszystkim jeśli chodzi o kontrolę, okresy sprawozdawcze. Jak Rzecznik Praw Obywatelskich będzie w tym funkcjonować. Pytania dotyczą też czy karta praw osób niepełnosprawnych powinna łączyć się ze sprawozdaniem z realizacji Konwencji, czy powinna być coroczna. To są też pytania do państwa.

Wizyta odbiła się echem w polskich służbach dyplomatycznych i konsularnych. Podróż zorganizowana była przez MSZ oraz BON, duży wkład pracy pań dyrektorek oraz pani M. Kiełduckiej. Było w tym również dużo Państwa pracy. Pan Minister odnotował to jako sukces.

Teraz trzeba się zastanowić jak zapisy konwencji wcielać w życie, w różne obszary od infrastruktury po wszystkie inne obszary życia publicznego, w którym funkcjonują osoby niepełnosprawne.

Pani Anna Woźniak–Szymańska: podziękowała Ministrowi za możliwość uczestniczenia w delegacji rządowej. Podkreśliła wspaniałe wrażenie i przygotowanie spotkania przez Ministra Macieja Szpunara, podsekretarza Stanu w MSZ. Polska jest postrzegana pozytywnie, ONZ planuje, choć jest to na razie projekt, zorganizowanie w Polsce Centrum Transferu Wiedzy o Osobach Niepełnosprawnych na inne kraje. Polska jest postrzegana jako kraj, który się otworzył na potrzeby osób niepełnosprawnych.

Pan J. Szreter poprosił o ewentualną dyskusję po wystąpieniu pani Małgorzaty Kiełduckiej.

Ad. 2

Pani Małgorzata Kiełducka - Radca Ministra w Biurze Pełnomocnika przedstawiła referat na temat ratyfikacji Konwencji o Prawach Osób Niepełnosprawnych – treść referatu stanowi załącznik nr 1 do niniejszego Protokołu.

Pani Elżbieta Głogowska zaproponowała powrót do starego pomysłu poszerzenia kompetencji Pełnomocnika Rządu ds. Osób Niepełnosprawnych. Warto rozważyć stary pomysł, żeby Pełnomocnik stał się osobnym ministrem w randze członka Rady Ministrów. Oznacza to większe kompetencje, możliwość nadzorowania i koordynowania tego co jest w innych resortach zgodnie z zaleceniami ONZ. Według konwencji powstaje nowe ministerstwo, z wielomilionowym budżetem. Potrzeba, aby Pełnomocnika był bardziej słyszalny. Czy możliwy jest powrót do tego pomysłu?

Pani Podgórna stwierdziła, że ten pomysł od lat powraca. Czy Ministerstwo ma pomysł kto będzie koordynował wdrażanie Konwencji? Czy minister może się podzielić z nami swoimi refleksjami?

Pani Małgorzata Kiełducka zauważyła, że we wniosku ratyfikacyjnym, który został przyjęty przez Radę Ministrów i stanowił podstawę do zaakceptowania ustawy pozwalającej na ratyfikację Konwencji była mowa o tym, że przyjęcie Konwencji nie pociągnie za sobą żadnych natychmiastowych skutków finansowych. Obowiązki punktu kontaktowego muszą być realizowane własnymi siłami.

Pan Minister stwierdził, że obecnie są określone realia finansowe. To być może jest tylko pewien etap, że musimy to robić sami. Są też ograniczenia natury politycznej: mamy koalicję i wyjęcie Pełnomocnika spod Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej, które jest w rękach koalicjanta jest niemożliwe.

Dyskusja

Pani Elżbieta Głogowska zauważyła, że teraz jest bardzo korzystny moment do przeprowadzenia takich zmian dotyczący usytuowania Pełnomocnika. Mamy komisje, w których są osoby niepełnosprawne, bardzo zaangażowane w prace na rzecz osób niepełnosprawnych.

Pan Minister zasugerował, że kwestia ta jest również w rękach Rady. Można zaprosić na kolejne spotkanie Rady Pana Ministra Kosiniaka-Kamysza i porozmawiać z nim o swoich dylematach. Pan Minister stwierdził, że rzeczywiście czas jest sprzyjający, choć trudny ze względu na sytuację gospodarczą. Nasza działalność oparta jest na wypracowaniu konsensusu. W centrum są osoby niepełnosprawne, a obok pracodawcy, organizacje społeczne, samorządy. Trzeba uważać na akcenty. Zawsze będą rozbieżności dotyczące roli Pełnomocnika i PFRON.

Pani Marta Fijołek przedstawiła sytuację w Ministerstwie Zdrowia. Jedna osoba zajmuje się osobami niepełnosprawnymi, współpracuje z organizacjami pozarządowymi, a w związku z tym również procedurami związanymi z konkursami. Zgodnie z przepisami ustawy o działalności pożytku publicznego i wolontariacie, oraz kwestiami związanymi z rozporządzeniem procedowania w sprawie świadczeń gwarantowanych z zakresu rehabilitacji medycznej.

Pan Minister stwierdził, że być może w przyszłości będzie możliwe stworzenie Ministerstwa do Spraw Osób Niepełnosprawnych. Byłby to ogromny sukces gdyby Pełnomocnik Rządu był członkiem Rady Ministrów, ale to wymaga zmiany ustawy o działach administracji publicznej, co jest bardzo żmudne, choć nie niemożliwe.

Pan Jerzy Szreter to są propozycje do pracy Rady. Pani K. Mrugalska zaproponowała już to na wstępie. Podpisanie Konwencji z pewnością wzmocniło prawne umocowanie Pełnomocnika. Następne posiedzenia Rady powinno być poświęcone wyłącznie problemowi wdrożenia Konwencji. Jak wyobrażają to sobie inne resorty? Propozycje dla Polski.

Pani Alina Wojtowicz –Pomierna w uzupełnieniu do wypowiedzi Przewodniczącego Rady dodała, że Pełnomocnik nie jest pozbawiony narzędzi wywierania wpływu na sytuację osób niepełnosprawnych, przynajmniej w zakresie legislacji. Tryb konsultacji międzyresortowych zapewnia możliwość wglądu w przepisy prawa. Dzięki Konwencji mamy dodatkowy argument aby upierać się lub przeciwstawiać się rozwiązaniom, które z Konwencją są zgodne lub są z nią sprzeczne. Prowadzimy prace u podstaw.

Pan Minister w marcu tego roku, tuż po tym jak Rada Ministrów przyjęła projekt wniosku kierowanego do Sejmu o wyrażenie zgody w drodze ustawy na ratyfikację Konwencji, wystąpił do Pełnomocniczki do Spraw Równego Traktowania z wnioskiem o inicjatywę legislacyjną, zmierzającą, do tego aby ustawa o wdrożeniu niektórych przepisów UE w zakresie równego traktowania została odpowiednio zmieniona, aby ochroną prawną zostały objęte osoby niepełnosprawne nie tylko w zakresie zatrudnienia, jak to ma miejsce dzisiaj, ale także w zakresie dostępu do dóbr i usług, ochrony socjalnej, mieszkalnictwa i wszystkich tych obszarów, którymi ta ustawa obejmuje osoby ze względu na inne cechy takie jak płeć, wiek, wyznanie, orientację seksualną i inne.

Pomimo, że Minister nie dostał do tej pory odpowiedzi, to ja pozwoliłam sobie zadzwonić przed spotkaniem Rady do Biura Pełnomocniczki Rządu i dostałam informację, od Pani Szymborskiej, dyrektora Biura, że taka nowelizacja jest aktualnie przygotowywana oraz że Minister wkrótce dostanie pozytywną, jak miemam, odpowiedź w tym zakresie. Jest to przykład na to, że niezależnie od ustaleń, które potem będą znane w świetle reflektorów, Biuro pracuje i stara się te przepisy wdrażać.

Pani Alina Wojtowicz –Pomierna zwróciła również uwagę, że pomocne byłoby przedstawienie, jak poradziły sobie inne kraje.

Pani Małgorzata Kiełducka uważa, że nie jest to dobry pomysł, bo każdy kraj ma swoją specyfikę. Przykładowo Niemcy są krajem federalnym i u nich mechanizm koordynacyjny odgrywa inną rolę.

Pani Alina Wojtowicz-Pomierna dodała, że to pokazuje jak istotne są różnice. Możemy wypracować własną drogę.

Pani Teresa Hernik przypomniała, że na poprzednim spotkaniu przedstawiony był wzorzec niemiecki, na następną Radę będziemy mieć wzorzec brytyjski więc pozwoli nam to aby ukierunkować nasze myślenie, nakładając na naszą rzeczywistość i na naszą specyfikę, jak inni sobie z tym poradzili i na co należy zwrócić uwagę.

Pan Jerzy Szreter zadał pytanie kiedy konwencja wejdzie w życie? Jaki termin jest przewidywany? Bo wiele osób myśli, że konwencja już weszła w życie.

Pan Minister odpowiedział, że jest to perspektywa kilku tygodni.

Pani Elżbieta Głogowska zadała pytanie czy członkowie Rady mogą występować na zewnątrz? Jeżeli chcą wystąpić na zewnątrz to robią to jako przedstawiciele własnych organizacji czy jako członkowie Rady ?

Pan Minister trudno na te pytanie jednoznacznie na to odpowiedzieć, ale chciałbym zaznaczyć, że występujecie Państwo tutaj jako członkowie Rady Konsultacyjnej

Pani K. Mrugalska zauważyła, że w poprzednich kadencjach były taka uchwała, że członkowie Rady nie mogą bez uchwały Rady publicznie prezentować poglądów Rady, chyba, że prezentują poglądy własne albo poglądy organizacji, które reprezentują. Byłoby niedobrze gdyby pojedynczy członkowie Rady prowadzili jakąś swoją politykę.

Ad. 3

Stanowisko Rady w sprawie projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw związanej z realizacją ustawy budżetowej,

Pan Przewodniczący Rady poinformował, że w tzw. międzyczasie były uwagi kwestionujące np. zasadność utrzymania zróżnicowania SOD-u na zakłady chronione i otwarty rynek pracy, tudzież pytania dotyczące kwestii 300 milionów z tym związanych. W związku z tym Pan Jacek Brzeziński wiceprezes PFRON przedstawi informację na ten temat.

Pan Jacek Brzeziński, wiceprezes PFRON przedstawił założenia na temat planu finansowego PFRON na 2013 rok i informację o wykonaniu planu na 2012 r. Przedstawione założenia do projektu budżetu na rok kolejny, należy wziąć pod uwagę, że są to duże założenia.

Ale zaczniemy od tego jakie było pytanie czyli kwestia założeń do projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw związanej z realizacją ustawy budżetowej z 18 września br. Na stronie 35

w pkt 4 widnieje kwota 300 mln - trzeba było dokonać ustaleń, jak ma wyglądać kwestia wyrównania rynków. W art. 4 ustawy o budżecie znajduje się zapis dotyczący roku 2013. Fundusz proponował zastanowić się czy takie rozwiązanie nie powinno dotyczyć roku 2014, ale to na marginesie bo zapis dotyczy roku 2013 mechanizm powoduje zmniejszenia wydatków właśnie o kwotę właśnie 300 mln zł. Jeśli chodzi o inne rozwiązania; to przy założeniach, które były konstruowane wiosną co do planu finansowego tej zmiany legislacyjnej nie było, a więc nie można było tych zapisów wprowadzać. One się dopiero pojawiły przy pracach nad budżetem. Jeżeli chodzi natomiast o to co będzie po roku 2013 bo teoretycznie można założyć, że projekt planu finansowego jest od 2013 do 2016 będzie to wszystko związane po pierwsze sytuacją gospodarczą i przede wszystkim z rynkiem pracy. Nie chce wychodzić poza swoje kompetencje i stanowić o tym, co będzie potencjalnie przewidziane w rozwiązaniach ustawowych. Na chwilę obecną plan finansowy jest taki jaki poprzednio 5 mld 88 mln, subwencja z budżetu państwa jest na podobnym poziomie i ten mechanizm się nie zmienia czyli 745 mln 330 tys.

Dyskusja

Pani M. Podgórnica zadała pytanie dotyczące planów, które PFRON robi do 2016 roku.

Pan J. Brzeziński odpowiedział, że wysokość dotacji z budżetu państwa określona będzie na tym samym poziomie do 2016 roku. Kwotowo będzie to samo.

Pani Podgórnica zadała pytanie czy Zarząd PFRON proponuje do 2016 nie zrównywać rynków?

Pan Minister zabrał głos i odpowiedział, że na razie nie ma propozycji.

Pan J. Brzeziński: te zmiany, które wynikają na rynku dofinansowań próbujemy, kolokwialnie mówiąc, uzupełniać według stanu funduszy jakie posiadamy. Są to tymczasowe rozwiązania. Ustawodawca może odpowiadać najwyżej na to co się dzieje na rynku. Zmiany będą się pojawiać, tak jak w przypadku ustawy o budżecie, mogą się pojawić również w przyszłym roku. Kwestia przesunięć między lekkim, a umiarkowanym stopniem niepełnosprawności.

Pani M. Podgórnica zadała pytanie jaki procent budżetu PFRON stanowić będzie SOD do końca roku? Rząd wielkości na 2012?

Pani Aneta Sędzikowska-Konecka Dyrektor Wydziału Finansowego PFRON udzieliła odpowiedzi wydatki stosowane są w roku 2012 na dofinansowanie do wynagrodzeń na poziomie ponad 3 mld zł., w planie finansowym w chwili obecnej mamy na poziomie 2 mld 880 tysięcy i zwrócimy się z ponowną prośbą do ministra finansów o wyrażenie zgody

na zwiększenie wydatków w tym tytule, które związane są przede wszystkim ze wzrostem wynagrodzenia minimalnego w tym roku, te wydatki zostaną zwiększone do stanu środków z okresów poprzednich. Liczymy na zgodę ministra finansów.

Pan J. Szreter tytułem komentarza do tego, co powiedział pan Prezes – plan funduszu z początku roku zakładał, że zgodnie z zapisami ustawy nastąpi wyrównanie w górę SOD-u na otwartym i chronionym rynku pracy i był oparty na optymistycznym założeniu dotyczącym wzrostu wpływów w związku z wzrostem gospodarczym, wzrostu średniej płacy. Realia okazały się mniej optymistyczne. Policzone, że nie starczy na to zrównanie rynków i na rok to odłożono. Ale w ten sposób powstała jakby nadwyżka w porównaniu do pierwotnych planów, poprzedni plan był bardziej optymistyczny jeśli chodzi o przychody i tak trochę naciągając wtedy zrobiono pierwszą przymiarę do budżetu, a potem się okazało, że te pieniądze nie będą takie duże jeśli chodzi o wpływy z gospodarki, ale biurokracji wyszło 300 mln nadwyżki i te 300 mln będzie robiło taką rezerwę w BGK?.

Pan Minister zaprotestował bądźmy precyzyjni nie mamy żadnej nadwyżki.

Pani Anna Szymańska-Woźniak zapytała jak wyglądał plan a jaka jest realizacja?

Pan J. Brzeziński zwiększenie planu jest o 148 mln (na podstawie zmiany, która jest na podpisie ministra finansów)

Pani M. Podgórnika zadała pytanie czy to wystarczy na SOD do końca 2012 roku?

Pani A. Sedzikowska-Konecka tak wystarczy ponieważ to będzie wyniosło powyżej 3 mln złotych.

Pani Anna Woźniak –Szymańska spytała o wysokość rezerwy?

Pani Sędzikowska- Konecka: stan funduszu na koniec roku jest planowany na ok. 400 mln złotych, w lipcu gdy planowaliśmy była to mniejsza kwota.

Pan Minister poinformował, że planowane było przesunięcie środków na inne zadania, ale nie uzyskaliśmy zgody bo poinformowano Zarząd Funduszu, że jest to pogłębianie deficytu finansów publicznych.

Pani Sędzikowska- Konecka jeśli Zarząd Funduszu przygotował by projekt planu finansowy na lata 2013-2016 na podstawie przepisów obowiązujących to wtedy w latach 2014 i 2015 realizowane byłoby tylko jedno zadanie- dofinansowanie do wynagrodzeń, nawet nie w pełnej wysokości. Dlatego potrzebne było niezrównanie rynków pracy i ta kwota została przesunięta

na inne zadania. Nasz projekt planu, który zatwierdził Zarząd PFRON i minister, wyglądał troszeczkę inaczej, ale minister finansów dokonał jeszcze jednak korekty i przesunął kwotę 158 mln wydatków przesunął w stan funduszu środków aby mieć zapewnione środki

Pani M. Podgórnika zadała pytanie ile jest dofinansowania na SOD na otwartym i na chronionym rynku pracy? Ilość osób objętych SOD z podziałem na chroniony i otwarty rynek pracy?

Pani Sędzikowska-Konecka obiecała, że przygotuje te dane.

Pan Michał Tomczak zadał pytanie o kwotę planowaną w przyszłym roku na SOD?

Pani Sędzikowska-Konecka odpowiedziała, że na dofinansowanie do wynagrodzeń na 2013 r. planowane jest 3 mld 321 złotych.

Pan Michał Tomczak poprosił o informację ponieważ plan 2012 nie jest jeszcze skorygowany, a plan na 2013 nie jest jeszcze uchwalony, ale czy istnieje możliwość panie Ministrze aby przesłać nam oba te plany drogą mailową? Czy będzie na to zgoda? Chodzi nam o porównanie tych kwot?

Pan J. Szreter ponieważ w porządku obrad znajduje się punkt „zajęcie stanowiska w sprawie projektu zmiany ustawy zmianie niektórych ustaw związanej z realizacją ustawy budżetowej”, sprawa przesunięcia tego zrównania na następny rok spotkała się ze sprzeciwem niektórych osób, dlatego została informacja wprowadzona do porządku obrad.

Pan Michał Tomczak uważa, że sprawa jest bardzo skomplikowana, de facto zrównanie to od 1,5 roku powoli następuje. Prowadzone przez dwa lata stopniowe zmiany miały doprowadzić do zrównania obu rynków na dzień 1 stycznia 2013 r. To miał być ostatni akcent tej nowelizacji w zakresie SOD-u. Istniejące do 31 grudnia 2012 zgodnie z obowiązującymi przepisami różnice w kwocie dofinansowania między chronionym, a otwartym rynkiem pracy nadal istnieją. Jest to pytanie, które należałoby zadać otwartemu rynkowi pracy. Jakie owi pracodawcy mieli plany związane ze zrównaniem wynagrodzenia? Sytuacja jest bardzo skomplikowana bo pytanie jest skąd owe brakujące pieniądze wziąć? Czy wyciągnąć równomiernie i proporcjonalnie czy zastosować rozwiązanie, które było przez ostatnich 4 czy 5 lat.

J. Szreter zauważył, że jest temat do dyskusji nad kształtem ustawy i przyszłością rozwiązań. Teraz można mówić, że zrównanie jest przesądzone w ustawie, a tylko odsuwane co roku. Przyjęliśmy do wiadomości stan realizacji budżetu i nie zajmujemy stanowiska w tej sprawie. Punkt jest zamknięty i przechodzimy do następnego punktu.

Pani M. Podgórnika zgłosiła wniosek, że jednym z punktów na kolejnym posiedzeniu Rady powinien być problem wspierania rynku i formy wspierania pracy, jako zupełnie odrębny temat posiedzenia Rady.

Pan J. Szreter uważa, że jeśli członkowie Rady chcą rozmawiać o założeniach do ustawy, to jest w ramach tego główny element, więc nie warto tego wyjmować z tego tematu. Zaproponował zamknąć ten punkt.

Ad.4 Propozycje do planu prac Rady

Pan Przewodniczący przedstawił kolejno:

- punkt dotyczący artykułu 33 Konwencji i jego różne rozwiązania i jest to propozycja na najbliższe spotkanie.
- propozycja prac nad założeniami do nowej ustawy tylko jest pytanie kiedy będą założenia.

Pani Maria Podgórnika zgłosiła że konieczne jest uporządkowanie orzecznictwa czy forma orzecznictwa, kto to jest osoba niepełnosprawna, w kontekście tego co się dzieje. To jest punkt wyjścia, to i wspieranie rynku zatrudnienia, po to by mówić o założeniach do nowej ustawy.

Pan J. Szreter zadał pytanie czy Rada jest w stanie osobno dyskutować na temat orzecznictwa i czy możemy porozmawiać o tym kompetentnie. Mam pewne obawy czy potrafimy zrobić to kompetentnie ?

Pan A. Kondzior dodał jeśli ma być nowa ustawa o orzecznictwie to w jakiej formie? Czy ma być jakiś zespół. Sporo się mówi o zmianie ustawy o orzecznictwie, ale jak do tej pory członkowie Rady nie mają żadnych informacji na ten temat.

Pan Minister poprosił aby członkom Rady przesłać raport opracowany przez Instytut Pracy i Spraw Socjalnych i PFRON pod redakcją Pani Prof. Stanisławy Golinowskiej „Instytucjonalne, Zdrowotne i Społeczne Determinanty Niepełnosprawności” z prośbą o zapoznanie i ewentualna dyskusję.

Pani K. Mrugańska dodała, że myślała o założeniach do ustawy, o której stale się mówi, że ona skonsumowałaby przepisy Konwencji. To będzie nowa koncepcja ustawy, a nie nowelizacja.

Pan J. Szreter uzupełnił, że o tym mówiliśmy, że kiedy założenia będą przygotowane wtedy rozpoczną się prace.

Pan Minister wyjaśnił, że nie ma żadnych założeń, trwają prace badawcze. Pan Minister jest przeciwny, żeby po raz kolejny otworzyć temat badawczy. Taką wąską tezę stawia pan Krzysztof Pater, którego poprosiliśmy, o przygotowanie bardzo kompleksowych badań.

Pan Minister poinformował członków Rady, że będzie brał udział w konferencji w Brukseli w listopadzie, gdzie ta kwestia będzie dyskutowana również w polskim przedstawicielstwie, w oparciu o przyszłe rozporządzenie. Pan Minister obiecał podzielić się z członkami Rady informacjami, które zdobędzie w Komisji Europejskiej i przedstawicielstwie na ten temat po to, żeby mieć odniesienie co do kierunków bo musimy mieć to ujęte, plus to o czym mówi prezes Mrugalska mianowicie główne tezy i kierunki Konwencji, które mają być wyznacznikiem do ustawy. Musimy połączyć kształt i kierunek polityki z praktyką.

Pani Elżbieta Głogowska dodała, że bardzo ważne jest upodmiotowienie osoby niepełnosprawnej.

Pani K. Mrugalska dodała, że należy również uwzględnić kwestię efektywności.

Pan J. Szreter zauważył ciekawą propozycję Pani Mrugalskiej na temat efektywności, kosztów i sposobów wpierania zatrudnienia osób niepełnosprawnych. Pan Przewodniczący uważa, że jest to pożyteczne i ciekawe, ale jest pytanie czy ktoś potrafi to w sposób sensowny zrobić?

Pani K. Mrugalska uważa, że kompetentny, niezależny zespół.

Pan J. Szreter zastanowił się czy PFRON nie mógłby być istotnie pomocny bo oni mają kopalnię liczb na temat osób różnych, w różnych formach wspieranych. Można by część tych danych wykopać przy dobrym podejściu analitycznym.

Pani K. Mrugalska jeszcze raz podkreśliła, że trzeba znaleźć kompetentny zespół. Wśród ekonomistów panuje takie przekonanie, że wszystko można policzyć i można udowodnić każdą tezę. Należy się zastanowić jakiego rodzaju koszty liczyć Nie to jak zwykle zwyczajowo, ile osób, jakie koszty ryczałtowo policzone, tylko żeby zbadać realne koszty.

Pan J. Szreter zapytał czy koszty społeczne Pani Mrugalska chce zobaczyć?

Pani K. Mrugalska te koszty, które są pokrywane z PFRON, ale PFRON ma ogólną kwotę, a należałoby spojrzeć na szczegółowe rodzaje kosztów, szczególne rodzaje osób, które z tego korzystają, żeby móc powiedzieć ile się dopłaca do osób z takim to, a takim stopniem i rodzajem niepełnosprawności i ile się dopłaca, a żeby obiektywnie popatrzeć na ile rzeczywiście ta dopłata jest efektywna, a na ile na jest dochodem pracodawcy. Pracownik jest wydajny, nie

jest zbyt upośledzony, produkuje czyli przynosi zysk, itd. Żeby był to wyliczony profesjonalny koszt, a nie tak z ogólnych cyfr, które krążą w PFRON i są używane do budżetu, w sprawozdaniu. itd.

J. Szreter przyznał, że jest to dość ciekawy pomysł, trzeba dobrać odpowiednią metodologię.

Pani Ewa Obuchowska skierowała pytanie do pana Ministra i do pana Przewodniczącego dotyczące założeń do nowej ustawy o pomocy społecznej w jakim kierunku idą zmiany?

Pan Minister poinformował, że przygotowano propozycję wstępną założeń do nowego podejścia w pomocy społecznej, ocenioną w komisji wspólnej rządu i samorządu.

Samorządowcy twierdzą że jest to najlepsza propozycja od lat. Ale są to absolutnie założenia, które pani dyrektor Wyrwicka może przedstawić członkom Rady w najbliższej perspektywie na posiedzeniu Rady, żeby rozpocząć dyskusję.

Pani Elżbieta Głogowska poinformowała, że otrzymała materiały od pana D. Długosza i jest tam sformułowanie, które trzeba wyartykułować w tym gronie: badanie stanu zdrowia ludności Polski w 2011 wynika z niego, że blisko 2/3 ogółu osób z orzeczoną stopniem niepełnosprawności (nie rozdzielonych na stopnie niepełnosprawności) uważa, że nie ma ograniczonej zdolności wykonywania czynności, które ludzie zwykle wykonują bądź uważa, że stopień ograniczeń nie jest zbyt poważny. Trzeba się zastanowić czy olbrzymie dofinansowanie, które z budżetu Państwa idą w dobrym kierunku.

Pan Minister poinformował, że będzie dyskusja o tym, w kontekście planowanych badań, co do efektywności.

Jerzy Szreter podziękował za głos.

Pan A.Kondzior zwrócił uwagę na dofinansowanie do sprzętu ortopedycznego

Pan J Szreter dokonał próby podsumowania w kwestii tematów na kolejne posiedzenia Rady.

1. kwestia art. 33 Konwencji.
2. założenia do nowej ustawy o rehabilitacji, z uwzględnieniem przesłanek zagranicznych, na ile będą one dostępne np. angielskiego przykłady oraz informacjach o systemach zagranicznych.
3. Założenia do ustawy o pomocy społecznej - Zaproszenie pani dyrektor Wyrwickiej.

Pani K. Mrugalska zaproponowała aby propozycja zmian w systemie pomocy społecznej była rozesłana do członków Rady. Po zapoznaniu się z tym dokumentem Pani Mrugalska stwierdza, że brak tam informacji na temat Konwencji, ani przystosowania systemu pomocy społecznej

do wspierania osób niepełnosprawnych. Osoba niepełnosprawna musi spełniać wymóg progu dochodowego czyli musi mieć minimum egzystencji, aby mogła korzystać ze wsparcia właściwego dla osoby niepełnosprawnej.

Pan Minister uważa, że należy oddzielić piętno pomocy społecznej od osób niepełnosprawnych.

Pani Teresa Hernik Dyrektor Biura poinformowała, że jak tylko założenia będą gotowe, aby zaprezentować je w takiej formule, żeby można było dać do konsultacji na pewno na Radę przyjdzie Pani dyrektor Wyrwicka i przedstawi je.

Pani M. Pogórniak zasugerowała aby zastanowić się nad tematami do spotkania z wojewódzkimi społecznymi radami. O czym mamy rozmawiać i co należy to umieścić w pracach rady.

Pan Przewodniczący podsumował, że są cztery tematy do dyskusji. Przypomniał o uwagach do rozporządzenia sprawie kontroli.

Ad. 5 Przyjęcie protokołu.

Pan J. Szreter zadał pytanie o uwagi do protokołu Nr 2 ?

Pani K. Mrugańska zgłosiła jedną uwagę do protokołu.

Pan Przewodniczący zamknął posiedzenie Rady

Protokół sporządziła:

Anna Chomętowska-Kontkiewicz

gł. specjalista

Dalia Ujazdowska-Kowalik